

سرزمین مدادها و خودکارهای گم‌شده!

شد تا تمام مداد و خودکارهای گم‌شده‌ی مدرسه را جمع کند. پس از جمع‌آوری و دسته‌بندی، دیگر گروه‌های دانش‌آموزی به کلاس‌ها می‌رفتند و به هر نفر یک خودکار یا مداد گم‌شده می‌دادند. دانش‌آموزان آن‌ها را روی مقواهای رنگارنگی که خودشان آورده بودند می‌چسباندند و به‌صورت دل‌خواه روی هر مقوا، برای این اشیا، نقاشی می‌کشیدند دل‌نوشته می‌نوشتند.

در پایان کار، ۳۷۰ نقاشی و دل‌نوشته از کل دانش‌آموزان جمع‌آوری و آن‌ها را در سالن اجتماعات مدرسه نصب کردیم. به این ترتیب، سرزمینی برای مدادها و خودکارهای گم‌شده ساختیم. قبل از شروع نمایشگاه، به دانش‌آموزان گفتیم می‌توانند مداد یا خودکاری را که متعلق به آن‌هاست، با خود ببرند. بچه‌ها به اتفاق آموزگاران خود از نمایشگاه دیدن کردند و با پیدا کردن مداد یا خودکار خود بسیار شگفت‌زده شدند.

به این ترتیب ما توانستیم مدادها و خودکارهای گم‌شده را در قابی زیبا به صاحبانشان برگردانیم.

فکر می‌کنم در طول سال تحصیلی، در هر کلاس، یک عالمه مداد و خودکار پیدا می‌شوند که هر چه آموزگار می‌گوید صاحب این مداد و خودکارها کیست، کسی پاسخ نمی‌دهد. انگار باد در طول سال همه‌ی آن‌ها را به کلاس آورده و در جعبه‌ی اشیای گم‌شده قرار داده است! این موضوع زمینه‌ای شد تا من در یکی از جلسات انجمن معلمان اسفندماه، همکارانم را در جریان تشکیل نمایشگاهی هیجان‌انگیز بگذارم و از همه‌ی آن‌ها برای برپایی آن تقاضای کمک کنم. برپایی این نمایشگاه دو هدف را دنبال می‌کرد. اول اینکه خودکار و مدادهای گم‌شده به دست صاحبانشان برسند و دوم اینکه تمام اعضای مدرسه در این فرایند شرکت کنند و شاهد رونمایی اثرشان باشند.

ابتدای کار از کلاس‌های اول با گروه‌های داوطلب پایه‌های پنجم و ششم (به‌خاطر سرعت و ظرافت کار) گروه‌های داوطلب و فعالی را برای برپایی نمایشگاه انتخاب کردیم. هر گروه مسئولیت انجام یک کار به‌خصوص را برعهده گرفت. یکی از این گروه‌ها داوطلب

زهر ا بلیوند در کنار شاگردانش

نمایشگاه مدادها و خودکارهای گم‌شده